

До Президента на Република България
До Парламента на Република България
До Министър-председателя на Република България
До Главния прокурор на Република България
До Министъра на здравеопазването
До Министъра на образованието и науката
До Министъра на правосъдието
До българската общественост и българските медии

Уважаеми дами и господа,

Като Председател на Управителния съвет на Сдружение „Избор за живот“ бих искал да изразя становището на нашата организация с нестопанска цел по въпроса за ратифицирането от Българския парламент на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие т. нар. Истанбулска конвенция.

Изхождайки от нашата дейност в защита на правото на живот и достойнство на всяко човешко същество от момента на зачатието до момента на естествената смърт, ние смятаме, че с ратифицирането на Истанбулската конвенция ще бъде допусната нежелана намеса във вътрешното ни законодателство в областта на общественото здравеопазване, а именно: възможно бъдещо задължаване на страните членки на Европейския съюз чрез ратификация на конвенцията от Съвета на Европа да гарантират достъп до контрацепция, аборти и ин витро процедури за всички жени и момичета, с което ние не сме съгласни. Въпреки, че такова задължение не е записано директно в самата конвенцията, то е част от „Междинния доклад по предложението за решение на Съвета за сключване от Европейския съюз на Конвенцията на Съвета на Европа за превенция и борба с насилието над жени и домашното насилие на Съвета на Европа“, изработен от докладчиците Кристине Рево Д`Аллон Бонеф и Анна Мария Кораца Билд, който казва, цитирам:

„4. категорично заявява, че отказването на услуги в сферата на сексуалното и репродуктивното здраве и права, включително на безопасен и законен аборт, е форма на насилие срещу жените и момичетата; твърди, че жените и момичетата трябва да имат

контрол върху своите тела и сексуалност; призовава всички държави членки **да гарантират** всеобхватно образование в областта на сексуалността, непосредствен достъп за жените до семейно планиране и **пълния обхват от услуги** в областта на репродуктивното и сексуалното здраве, включително съвременни методи за контрацепция и безопасен и законен аборт;¹

Комисията по правата на жените и равенството между половете ФЕММ в свое прессъобщение свързано с Истанбулската конвенция заявява:

„Отказването на сексуални и репродуктивни здравеопазване и права, включително безопасен и законен аборт, според текста, е форма на насилие срещу жените и момичетата. Евродепутатите твърдят, че жените и момичетата трябва да имат контрол над своите тела... Истанбулската конвенция подсигуриява, че културата, обичаите, религията, традициите или т. нар. „чест“ не могат да бъдат оправдания за каквито и да е актове на насилие срещу жените.“²

Ние смятаме, че съгласно Истанбулската конвенция, България като страна членка на Европейския съюз в бъдеще може да бъде подложена на натиск и задължена **да гарантира** услуги за контрацепция, аборти и ин витро процедури без ограничение за тези жени и момичета, които не могат да си ги позволят по една или друга причина, което ще наложи да бъдат заложи средства за целта в бюджета на Здравната каза и националния ни бюджет. Това според нас е недопустимо. Българските граждани не могат да бъдат задължавани да осигуряват средствата за чужда контрацепция, аборти или сексуално и репродуктивно здраве чрез своите здравни осигуровки или данъци.

Допълнително смятаме, че самият процес на предварително обществено обсъждане, подписването на конвенцията и подаването ѝ за ратификация в Парламента, са в нарушение най-малкото на Чл. 4, Чл. 6 и Чл. 7 от Закона за международните договори, а също и на Чл. 27 и Чл. 28 от Закона за нормативните актове. Обяснителният доклад за конвенцията не е преведен на български език. Също така задължителните документи, които трябва да съпровождат текста на Закона за подписване, обсъждане и ратификация на конвенцията не са били качени на сайта на Министерство на правосъдието, в портала за обществени консултации на Министерски съвет и на сайта на Народното събрание.

1 [The INTERIM REPORT on the proposal for a Council decision on the conclusion, by the European Union, of the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence, p. 10](#)

2 [MEPs call for zero tolerance for violence against women](#)

Съществуват и редица други проблеми с текста на конвенцията и прилагането ѝ след нейното евентуално ратифициране, сред които:

1. Неясната дефиниция за насилие, като дейности „които водят или е вероятно да доведат до ... увреждания или страдание за жените“ (Чл. 3 а)
2. Липса на дефиниция на понятието „психологическо насилие“ (Чл. 3 б)
3. Дефиницията на пола, като социална, а не биологична конструкция (Чл. 3 в), което противоречи на българското законодателство и неговите традиции.
4. Противоречие на Чл. 4, т. 4 от конвенцията с Чл. 6, ал. 2 в Конституцията на Република България.
5. Налагане на образование за изкореняване на традиционните роли на пола (Чл. 14), които не са дефинирани нито като класификация, нито по друг начин в конвенцията.
6. Нежелано „словесно поведение от сексуално естество“ се определя като сексуален тормоз дори без свидетели (ако има „последича накърняване на достойнството“, Чл. 40) за разлика от настоящото законодателство в ЗЗДискр. Чл. 1, т. 2, където е само пред други лица и свидетели.
7. Задължително приемане на бежанци заради насилие основано на пола и забрана за връщането им (Чл. 60 и Чл. 61).

Поради всички описани по-горе причини, ние изразяваме несъгласието си за ратифицирането на Истанбулската конвенция и призоваваме за нейното оттегляне от Парламента.

Дата: 23.01.2018 г.

С уважение:

Ивайло Тинчев, Председател на УС